

Äldste
Kim B. Clark

i de sjuttios kворum

Jag såg Guds profet

När jag var 11 hjälpte jag min församling att bygga ett nytt möteshus. Medlemmarna hjälptes åt att bygga dem på den tiden. De slog i spikar, målade väggar och gjorde allt möjligt.

När jag hörde att president David O. McKay (1873–1970) skulle inviga byggnaden ville jag verkligen vara där. Mina föräldrar sa att jag fick gå dit. Jag kom dit tidigt och satt på främsta raden.

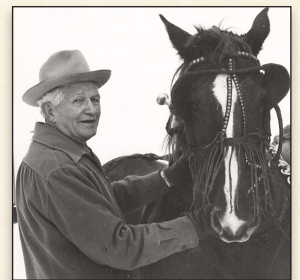
Jag minns att jag såg president McKay på nära håll. Jag såg hur han stod, hur han talade till folket, hur han behandlade andra.

Han hade klara blå ögon och vitt hår. Han såg ut som en profet. När jag hörde honom tala och uppsända invigningsbönen så visste jag att han var Guds profet.

Jag fick ett mäktigt andligt intryck från min himmelske Fader: "Det här är min profet." Min himmelske Fader sa till mig genom den Helige Anden att president McKay var *hans* profet.

När jag väl visste att president McKay var Guds profet så visste jag att kyrkan var sann och att Joseph Smith var en profet. Jag visste att Mormons bok och evangeliets återställelse var sanna. Jag visste också att alla profeter, från Joseph Smith till David O. McKay, också var Guds profeter.

Varje gång en ny profet kallas numera har jag fått samma bekräftelse: "Det här är min profet." Det började när jag var liten. ■

President David O. McKay var kyrkans nionde profet och verkade från 1951 till 1970.